

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 57. Levis contentio inter Papæ Nuntium, & Oratorem Gallicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII. Equitibus Ordinis S. Caroli proximo
A. C. 1740. instituendi fundaret. Hæc ubi utrius
 que partis consensu & subscriptione
 munita fuerant, Princeps Columna
 Neapolitani Regis Comestabilis ac
 Legatus Regis sui nomine tributum
 jure Beneficario debitum exsolvit, si-
 mul tamen declaravit, hunc censum
 duntaxat pro Neapolis Regno pendit,
 quo audito Pontifex confestim reposuit,
 hoc tributum in recognitionem supremi
 domini *in utramque Siciliam* esse debi-
 tum: quapropter contra Columnæ
 Principis declarationem publico instru-
 mento suam protestationem per Fisca-
 lem Apostolicum interposuit. Insuetum
 cum Maria Theresia Hungariæ Regina
 Parmæ & Placentiæ a subditis jurame-
 ntum fidelitatis præstari præciperet,
 Pontifex pariter reclamavit, obtendens,
 utrumque Ducatum Beneficario nexu
 Sedi Apostolicæ esse obstructum, pro
 juri minime controverso derogari, se-
 dique Apostolicæ maximum inferri
 præjudicium.

§. LVII.

*Levis contentio inter Papæ Nuntium
 & Oratorem Gallicum.*

Postquam tristis Nuntius de præcipi-
 tata Belgradensi pace in omnium
 pene

pene aures Viennæ penetraverat, pau- Sæc. XVIII.
 cissimi erant, quibus persuaderi posset, A. C. 1740.
 prudentius fuisse, hosti arroganter victori
 accelerata pace cedere, quam incerto
 bello universam Hungariam in discrimen adducere; potissimi autem animo
 luctum inter & dolorem luctante futura mala verebantur, sibi que præsa-
 giebant, bellum, quod tam sinistre in
 ipsis statim exordiis initiatum erat,
 pejore deinceps progressu in proxima
 expeditione, finiendum, & ad ex-
 tremum Christianam rem æque ac Impe-
 rium per domesticorum perfidiam, &
 exterorum hostium potentiam lapsu pes-
 simo præcipitatum iri: Execrabantur
 itaque vix non omnes, neque tacite,
 non modo bellum sed & belliduces,
 non modo pacis consilium, sed præ-
 cipue paciscentes: certatim, ut in si-
 nistris magnorum successibus erroribus-
 que fieri amat, jam Seckendorffium,
 jam Wallium & Neupergium, jam
 Gallos velut infauftæ expeditionis caus-
 sam, & probrosæ juxta ac damnosæ
 pacis suasores criminabantur: Nec hi-
 duntaxat popularium erant sermones,
 ac querelæ; in ipsa etiam Cæsaris Aula
 inter Proceres ob melioris fortunæ de-
 sperationem, & publicum cunctorum
 periculum pro affectuum diversitate fre-
 quenter acerba jurgia, rixæ ac mutuæ

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

altercationes audiebantur: Incusaba
præ ceteris supremus Jerosolymitane
militiæ Magister Leaumondum Equi-
tem Melitensis classis Præfectum, eo-
quod sine urgente causa naves sibi com-
missas incendisset; ast ille culpam ob-
jecta extremæ necessitatis lege a se a-
molitus, peropportune Pallavicinum
Cæsareæ classis Architalassum, sati-
ruriam citantis testem omni fide dignum
habuit. Paulopost Mirepoisius Galli-
cus in Imperatoris Aula Legatus Cam-
millum Pauluccium Apostolicum sum-
mi Pontificis Nuntium visum ibat,
& post gratam narrationum vicissitudi-
nem ad præsentis temporis successus
sermone converso vehementer quere-
batur, malignius de Gallis sermones
passim haberi, ac præsertim Villeno-
vanum ob conciliatam pacem sinistris
rumoribus per ora hominum probro
traduci, perinde acsi neglecto communi
Christianæ Reipublicæ bono, Cæsaris-
que honore privati commodi, Gallici-
que nominis rationem habuisset, atque
ad procurandum Austriacæ Domus de-
crementum cum Turcis colluisset: cum
autem ad hæc Nuntius ipsemet adver-
sam suspicionem de Villenovano con-
ceptam adeo non dissimularet, ut po-
tius orthodoxi decoris dispendium dam-
nosa hac pace illatum ardentius exag-

geraret, Legatus hac super re apud ipsummet Cæsarem expoſtulatorus, al-
 loquii copiam petiit. Ea obtenta ob-
 ſtupuit, cum eadem hora ipſum quo-
 que Nuntium in anteriori cubiculo of-
 fenderet; nil tamen propterea hæſitans,
 omnes eloquentiæ fontes exhaustit, ut
 Cæsarem perſuaſum redderet, Villeno-
 vanum non præcipiti conſilio, minus
 vero Nationis ſuæ commodo aut Au-
 ſtriacæ Domus odio pacem conciliaſſe;
 ſed Cæſaris copias iterata clade & præ-
 fertim Kroſkana ſtrage necnon morbis
 late graſſantibus adeo fuiſſe attritas,
 acciſasque, ut ad præcavendum Im-
 perii, Orbisque Chriſtiani excidium
 nil magis neceſſarium videretur, quam
 paucarum urbium diſpendio durisque
 quodammodo conditionibus pacem,
 ſimulque totius Regni ruinam redimere;
 Hanc communem omnium longe pru-
 dentiffimorum Belliducum fuiſſe ſenten-
 tiam; Cæſarea igitur auctoritate, pœ-
 narumque ſeveritate coercendam eſſe
 linguæ audaciam illorum, qui Villeno-
 vani Marchionis famam, integritatem-
 que malevolentiffima obtreſtatione læ-
 dere non dubitarent: Nondum Galli-
 cus Orator ſermonem ſuum abſolverat,
 cum Papæ Nuntius doloris impotentia
 victus, Legato interloqueretur, ac
 Cæſari pluribus exponeret, Gallicæ
 Aulæ

Sæc. XVIII.
 A. C. 1740.

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

Aulæ Ministros ad deprimendam Austriacæ Domus potentiam semper intentos esse, hujusque belli occasione Turcas sibi avito sædere junctos, nec non quosdam Cæsareos (si tamen ex successu consilia metiri liceret) in Reipublicæ Christianæ & Cæsareæ Majestatis perniciem ad suas partes pertraxisse; indeque profluxisse acceleratam propudiosæ pacis calamitatem &c. Hæc inaudiens Gallicus Orator singulari adhuc moderatione utebatur, & tam in refellendis hisce criminationibus, quam in reprimenda Nuntii intemperie ab omni verborum acerbitate sese continebat, unice intentus, ut objectis solidissimas opponeret rationes. Tandem vero Imperator hæc altercationes pertæsus, respondit, sinistram huius belli successum potissimam partem Ne-mercantis fortunæ iniquitati esse adscribendum, quibus dictis e cubiculo excessit: nec tamen propterea Nuntius tantum a se impetrare poterat, ut nihil a pristino animi impetu ac ardore remitteret, quinimo sine omni ambage enuntiabat, quod Villenovanus totius Rei Catholicæ, Sacrique Romani Imperii commoda, Cæsarisque honorem pro Turcarum Regisque Gallici incremento devovisset. Hæc acerbius dicta Franciæ Legatus haud dissimulanda ratus,

ratus, Nuntium monebat, ut parcius
 magisque circumspecte loqueretur, præ-
 fertim ubi de honore Regis sui agere-
 tur; secus enim ipse pro suo Francisci
 Oratoris munere satisfactionem minus
 gratam poscere cogeretur: His tamen
 Nuntius musitando potius quam lo-
 quendo pauca reponens, insalutato Le-
 gato discessit: Ea res tamen postmo-
 dum ad Benedicti XIV. Pontificis aures
 delata est, cujus denique studio lis per
 mutuam præteritorum oblivionem pro-
 curatam, & futuorum cautelam dex-
 terrime composita fuit.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1740.

§. LVIII.

*Württembergensium Ordinum Luthe-
 ranorum frivola cavillatio contra
 Ducissam Viduam.*

Quantumvis Carolus Alexander Wir-
 tembergæ Dux ante obitum suum
 testamenti tabulis provide prospexerit,
 ut relictæ ejus tres Filii plena fidei
 Catholicæ exercendæ libertate frue-
 rentur, nihilominus Lutherani Provin-
 ciales Ordines eandem hoc anno re-
 stringere attentarunt. Occasio illius
 erat hæc: Fridericus Eugenius tertio
 genitus defuncti Ducis Filius, cum a
 teneris ævum ad Clericalem Statum
 sacrasque spes adjicere, haudque alio
 magis